

(Λουκ. 12, 16-21)

Ο ΑΦΡΟΝΑΣ ΠΛΟΥΣΙΟΣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

Όμιλία στην Παλ. Φιλιππιάδα στις 19/11/1995

Έφαγε, ήπια. Εύφράνθηκε;

Ήρθαμε στην Έκκλησία για να προσευχηθούμε μαζί και για να αισθανθούμε έντονότερα την χαρά της παρουσίας του Κυρίου μας Ίησού Χριστού ανάμεσά μας. Νά του άπευθύνουμε τίς παρακλήσεις μας, νά άκούσομε τόν λόγο του και νά δεχθούμε την εύλογία του.

Μέ την εύκαιρία θά πούμε λίγα λόγια, εξηγώντας τό κομμάτι του Εύαγγελίου πού άκούσαμε σήμερα.

Ό Χριστός είπε την έξης παραβολή: Ήταν ένας άνθρωπος πλούσιος, ό οποίος είχε πολλά κτήματα. Κάποια φορά, εύφόρησε ή χώρα του. Έκανε πολλούς καρπούς. Ό πλούσιος ύπολόγισε ότι δέν θά μπορέσει νά μαζέψει όλα τά προϊόντα στις άποθήκες του, δέν τόν έφταναν, ήταν μικρές και κατάληξε στό συμπέρασμα ότι έπρεπε νά τίς γκρεμίσει· νά φτειάξει άλλες μεγαλύτερες. Έννοείται, ότι καθέννας όταν φτειάχνει άποθήκες, τίς φτειάχνει πάντα πιό εύρύχωρες. Νά χωράνε κάτι παραπάνω, άπό όσα προβλέπεται νά συγκεντρωθουν. Όλοι έχομε άποθήκες και κελλάρια μεγαλύτερα άπ' ότι μας χρειάζονται.

Φαντασθείτε λοιπόν, πόσα χτήματα είχε εκείνος και τί μεγάλη παραγωγή έκαναν εκείνο τό χρόνο. Άλλά τί παράξενο! Ό άνθρωπος αυτός δέν σκέφτηκε τίποτε άλλο, παρά μόνο πώς θά μαζέψει όλα τά προϊόντα του για τόν έαυτό του. Και μετά νά πεί στον έαυτό του: «Ψυχή μου, έχεις πολλά άγαθά για χρόνια πολλά. Φάε, πιέ, εύφραίνου».

Έρώτημα: Έφαγε, ήπια.

Εύφράνθηκε;

Δηλαδή γέμισε ή ζωή του χαρά; Άπόκτησε ειρήνη; Άπόκτησε εκείνο πού λέμε εύτυχία; Λέει σέ κάποιο μέρος ό Θεός μιλώντας προς τόν προφήτη Ήσαΐα: «Ίνα τί τιμάσθε έν ούκ άρτοις; Και ό κόπος ύμών ούκ είς πλησμονήν;» Γιατί πετάτε τά χρήματά σας, εκεί πού δέν έχει «ψωμί»; Εκεί πού δέν βρίσκεται ψωμί; Εκεί πού δέν ύπάρχει κάτι πού θά σάς χορτάσει; Ίδρώνετε για νά άποκτήσετε. Κοπιάζετε. Και έπειτα, νομίζετε ότι άμα τά διαθέσετε κάπου θά χορτάσετε. Θά φάτε και θά πείτε καλά. Άλλά χορτάσατε ποτέ; Γέμισε ή ψυχή σας; Ίκανοποιηθήκατε;

Τί φοβερά τά λόγια του Κυρίου, πού έρχονται άπό τόν ούρανό για μάς. Τί άληθινά. Είμαστε άνθρωποι. Όλοι, άλλος περισσότερο, άλλος λιγότερο, κουραζόμαστε έργαζόμενοι για τόν έπιούσιο άρτο μας. Δουλεύομε επάνω στή γή. Και όλοι την δουλειά μας την εκτιμούμε σαν βαρεία. Πραγματικά. Πολλές φορές, ή δουλειά είναι βαρεία. Και κουραστική. Σωματικά και ψυχικά. Και μετά άφοϋ πάρομε τόν κόπο της δουλειάς μας, πάμε νά βρούμε μέ αυτόν χαρά και εύτυχία. Λέει λοιπόν ό Θεός: «Εύρήκατε χαρά και εύτυχία εκεί πού πάτε;

Βρήκατε εκείνα πού αναζητάτε;» Δέν ρωτᾷ ἂν χόρτασε καί γέμισε ἡ κοιλιὰ μας. Ἀλλά μᾶς λέγει: Γέμισε καμιά φορά ἡ ψυχὴ σας; Γέμισε ἡ καρδιά σας; Εἶπατε «δέν θέλω τίποτε ἄλλο πιά».

Γιατί ὅταν ὁ ἄνθρωπος θέλει καί ἄλλα ἐκτός ἀπὸ κεῖνα πού ἔχει, σημαίνει πὼς δέν τὸν ἱκανοποίησαν, δέν τὸν χόρτασαν, δέν τοῦ ἔφτασαν.

Ἡ πιὸ χρήσιμη ἐξίσωση

Ξέρομε ὅτι ὑπάρχουν οἱ διάσημοι πολιτικοί. Ἄν τοὺς ρωτοῦσε κανεὶς: «εἶσατε εὐτυχισμένοι;» τί θά ἔλεγαν; Ὡ οἱ ταλαίπωροι, τί τραβᾶνε.

Ἦταν στὴν Γαλλία ἓνας ἄνθρωπος σοφός. Φαινόταν ἐξωτερικὰ τόσο χαρούμενος, ὥστε νόμιζαν ὅλοι πὼς θά ἦταν ἀληθινὰ εὐτυχισμένος. Ὁ ἄνθρωπος αὐτός ἔλεγε συνεχῶς: «Ἐγὼ δέν πιστεύω στό Θεό. Ἐδῶ εἶναι ὁ Παράδεισος». Κάποια μέρα τὸν ρώτησε ἓνας φίλος του:

-Αἰσθάνεσαι εὐτυχισμένος; Θέλω νά μᾶς πεῖς.

Ἐκεῖνος ἀπάντησε:

-Μιλᾷς γιά εὐτυχία; Εὐτυχία δέν αἰσθάνθηκα ὄχι χρόνο, ὄχι μέρες, ἀλλά οὔτε ὥρα, οὔτε στιγμή.

Ἔχομε πάλι τοὺς μεγάλους ἀστέρες τῆς τηλεόρασεως. Ἔχομε κάτι ἄλλους πού παίζουν στό ποδόσφαιρο. Τρέχουν στά γήπεδα μικροί καί μεγάλοι καί τοὺς θαυμάζουν πού βάζουν τά γκόλ. Καί ἀγοράζονται αὐτοὶ οἱ ποδοσφαιριστές ἀπὸ τὴν μιά ὀμάδα καί ἀπὸ τὴν ἄλλη ἑκατομμύρια.

Γιά νά τοὺς ρωτήσῃ κανεὶς: «Χορτάσατε; Μείνατε ἱκανοποιημένοι;» Τά ταλαίπωρα τά παιδιά. Τά ταλαίπωρα τά παιδιά.

Βρίσκει κανεὶς ἓναν ἐργάτη πού δουλεύει. Ἐναν ἐπαγγελματία. Τὸν ρωτᾷ:

-Εἶσαι χορτασμένος;

Μουδιάζει ὅταν τό ἀκούει.

Ἀλλά μὴν πᾶμε μακριά. Ἄν κάποιος ρωτοῦσε ἐμᾶς, τί θά ἀπαντούσαμε;

Γι' αὐτό ὁ Θεός φώναξε ἀπὸ τὸν οὐρανό: «Ἴνα τί τιμᾶσθε ἐν οὐκ ἄρτοις καί ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονήν;» Γιατί βάζετε στὸν νοῦ καί στὴν καρδιά σας, ὅτι θά βρεῖτε τὴν εὐτυχία σέ κεῖνα πού δέν εἶναι «ψωμί»; Πού δέν εἶναι οὐσιαστικὴ τροφή; Γιατί δίνετε τὸν κόπο σας καί δέν χορταίνετε καί δέν ἀποκτᾶτε χαρὰ καί εἰρήνη;

Μερικοὶ θεωροῦν τὸν ἑαυτό τους πιὸ ἔξυπνο καί τρέχουν ἐκεῖ πού ἀκοῦνε ὅτι τάχα ὑπάρχει χαρὰ. Στά κέντρα διασκεδάσεως. Κέντρο διασκεδάσεως τί σημαίνει; Χαρὰ λένε, χαρὰ. Ἀλλά ἡ λέξη «διασκεδάση», σημαίνει «σκόρπισμα». Διασκεδάζω θά πεῖ σκορπίζω. Τί θέλει νά κάνει ἐκεῖνος πού πάει νά διασκεδάσει; Νά πετάξῃ πέρα-δῶθε τὴν στενοχώρια πού ἔχει. Γιατί πάει στό κέντρο τῆς διασκεδάσεως; Ἐπειδὴ δέν ἔχει χαρὰ, ἀλλά στενοχώριες καί λύπες. Πάει λοιπὸν ἐκεῖ, γιά νά πετάξῃ ἀπὸ πάνω του τίς στενοχώριες καί τίς λύπες καί νά βρεῖ ἐκεῖ μέσα τὴν χαρὰ.

Ἐδῶ εἶναι πού θά φώναζε ὁ Θεός ἀπὸ πάνω: «Ποῦ πᾶτε καί πετᾶτε τά χρήματά σας καί τὸν κόπο σας; Ποῦ ζητᾶτε ν' ἀποκτήσετε χαρὰ; Τί νομίζετε χαρὰ;

Ἐκεῖνο πού βρίσκετε, ὅταν φθάνετε σέ μία κατάσταση ἑξαλλη; Ἐκεῖνο πού σᾶς δίνει τό φτηνὸ πανηγύρι, καί διαρκεῖ ὅσο εἶσατε κεῖ μέσα; Ὅταν φύγετε ἀπὸ

έκει, από τό κέντρο τῆς διασκεδάσεως, πού εἶτε πίνει ὁ μέγας, εἶτε χορεύει καί τραγουδάει ὁ μικρός, ἔχετε τίποτε μέσα στήν ψυχή σας; Χορτάσατε;»

Ἄμα τό φιλοσοφήσαμε θά ποῦμε: Μηδέν, μηδέν, τίποτε.

Ἐπῆρξε ἕνας ἄνθρωπος πολύ δυνατός. Εἶχε χρήματα πολλά. Ἦταν νέος, ἦταν ἔξυπνος, ἦταν σοφός. Ὁ βασιλιάς Σολομών. Ὁ γιός τοῦ προφήτη Δαυΐδ. Αὐτός φρόντισε νά ἀποκτήσει χρήματα πολλά, νά διασκεδάσει πολύ, νά μάθει τά πάντα. Ἀλλά στό τέλος γράφει σ' ἕνα βιβλίο του, πού λέγεται «ὁ

Ἐκκλησιαστής»: «Βρέ παιδάκι μου, νόμισα πώς ἅμα γλεντήσω θά χορτάσω ἀλλά τίποτε. Ματαιότης ματαιότητων». Μιά τρύπα στό νερό ἔκανα, λέει. Τί κατάλαβα; Χαρά δέν ἀπόκτησα. Ἡδονή γιά λίγο ναί. Ἀλλά εὐτυχία δέν βρήκα.

Ὅλα εἶναι κούφια. Δέν προσφέρουν στόν ἄνθρωπο τίποτε.

Ὅλοι ἔχομε πάει στό σχολεῖο. Ἐκεῖ μαθαίνουμε καί ἀλήθειες ἀλλά μαθαίνουμε καί ψέματα. Μία ἀλήθεια λέει: «Δύο καί δύο κάνουν τέσσερα». Ὅπως λοιπόν, δύο καί δύο κάνουν τέσσερα, ἔτσι καί δύο πλὴν δύο κάνουν μηδέν. Κατά τόν ἴδιο τρόπο, λέει ἕνας σοφός ἄνθρωπος μέ πείρα, πού φιλοσόφησε ἐπάνω στή ζωή, ἰσχύει:

«Ἐλικά ἀγαθά, ὅσα θέλεις βάλε, πλὴν Θεός, ὅταν λείπει ὁ Θεός, ἴσον μιζέρια, δυστυχία καί ταλαιπωρία.

«Ἐλικά ἀγαθά, εἶτε λίγα εἶναι εἶτε πολλά σὺν Θεός ἴσον χαρά καί εἰρήνη καί εὐτυχία.

Ἐνας μέγας ἀμερικανός παιδαγωγός καί κοινωνιολόγος σοφώτατος ἄνθρωπος, ἔχει γράψει πολλά ὠραῖα, φιλοσοφημένα καί ψυχολογημένα πράγματα. Λέγει λοιπόν σ' ἕνα σημεῖο: «Ὁ ἄνθρωπος ἀγωνίζεται νά βρεῖ χρήματα, τιμή, διασκέδαση, χαρά. Ἀγωνίζεται, σκοτώνεται, τόν πιάνει ἄγχος καί ταλαιπωρία νά τά βρεῖ. Νομίζει πώς αὐτά φτάνουν. Ἀλλά παθαίνει ἕνα φιάσκο. Παθαίνει τήν χειρότερη ἀπογοήτευση στή ζωή του. Ξέρετε πότε; Ἄν συναντήσῃ ἕναν ἄνθρωπο πού δέν ἐνδιαφέρεται οὔτε γιά δόξα, οὔτε γιά χρήματα, οὔτε γιά διασκέδαση. Τότε ὁ ἄνθρωπος αὐτός καταλαβαίνει ὅτι εἶναι ὁ πιό φτωχός ἄνθρωπος τοῦ κόσμου».

Ὅταν μιλοῦν τά γεγονότα

Νά θυμηθοῦμε ἕνα δικό μας. Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, εἶχε γίνει κοσμοκράτορας. Μιά ἡμέρα συνάντησε τόν φιλόσοφο Διογένη. Καί τοῦ λέει:

-Πές μου Διογένη, τί θέλεις νά σοῦ δώσω. Ὅτι νά ζητήσῃς στό χέρι μου εἶναι. Γιατί σέ ἐξετίμησα, εἶσαι καλός ἄνθρωπος καί σοφός.

Τοῦ λέει ὁ Διογένης:

-Μή μοῦ παίρνεις ἐκεῖνο πού δέν μπορεῖς νά μοῦ δώσεις καί ἄσε τά παραπέρα. Θαύμασε ὁ Ἀλέξανδρος. «Μή μοῦ παίρνεις ἐκεῖνο πού δέν μπορεῖς νά μοῦ δώσεις καί ἄσ' τίς ἐξυπνάδες ὅτι θά μοῦ δώσεις ἄλλα».

-Τί θέλεις νά πεῖς; τοῦ λέει.

-Κάνε παραπέρα μοῦ κόβεις τόν ἥλιο, τοῦ λέει.

Καθόταν στόν ἥλιο καί liaζόταν ὁ φιλόσοφος. «Κάνε παραπέρα μή μοῦ κόβεις τόν ἥλιο καί ἄσε με ἡσυχό μέ τά δῶρα σου».

Κούνησε τό κεφάλι του ὁ μέγας Ἀλέξανδρος ὁ κοσμοκράτωρ, πού ὅτι ἤθελε

έκανε. Ότι ζητούσε τό έβρισκε. Άκόμη καί φαιά ουσία άν δέν είχε ό ίδιος, εύρισκε. Γιατί -όπως γίνεται καί σήμερα- έβαζε άλλους καί του έδιναν φαιά ουσία από τό μυαλό τους. Έμεινε λοιπόν κατάπληκτος ό Άλέξανδρος. Βρήκε τόν άνθρωπο πού του απέδειξε ότι ήταν φτωχός. Καί είπε: «Άν δέν ήμουν Άλέξανδρος, θά ήθελα νά είμαι Διογένης».

Κάποιος κεφαλαιοκράτης από εκείνους πού δέν ξέρουν τί έχουν, πήγε στήν Λαπωνία. Στο βόρειο Πόλο. Έκεϊ είδε κάτι φτωχούς ανθρώπους, νά τυλίγονται μέ κουβέρτες καί δέρματα καί νά κυνηγούν φώκιες καί ψάρια μέσα στους πάγους. Λέει ό πλούσιος: «Θεέ μου, σέ τέτοιο τόπο καί μέ τέτοιες συνθήκες αγωνίζονται οι άνθρωποι αυτοί νά βροΰνε χαρά καί εύτυχία;»

Όμως τά πράγματα δέν ήταν έτσι. Γιατί μπορεί ένας Λάπων, κυνηγώντας τίς φώκιες, νά είναι γεμάτος από χαρά, ειρήνη καί εύτυχία. Γιατί ή χαρά, ή ειρήνη, ή εύτυχία, δέν είναι απόκτημα ούτε του χρήματος, ούτε τής έξυπνάδας. Η χαρά καί ή ειρήνη είναι δώρα του Χριστού. Ζεις κοντά στό Θεό; Θά σου δώσει καί χαρά καί ειρήνη. Όσο πιό κοντά ζεις στόν Χριστό, τόσο πιό πολύ θά σου δώσει χαρά καί ειρήνη. Καί όσο πιό μακριά ζεις, θά τήν κυνηγάς τήν χαρά καί τήν ειρήνη, αλλά ποτέ δέν θά τίς φτάνεις. Όπως δέν μπορείς νά φτάσεις τόν ίσκιό σου, όσο καί άν τρέχεις ξωπίσω του.

Θεία Εύχαριστία, πηγή εύτυχίας

Ό Κύριος ήμών Ίησοΰς Χριστός, δημιουργός του κόσμου, σωτήρας καί λυτρωτής του κόσμου, έδωσε τά πολυτιμότερα αγαθά, τά πιό αναγκαία για τή ζωή μας, φτηνά. Τί πολυτιμότερο από τόν άέρα; Τί πολυτιμότερο από τό νερό; Άς λείψουν για λίγο καί τότε βλέπομε.

Άλλά καί τί πολυτιμότερο από έλεος του Χριστού. Από τήν αγάπη του, από τήν προστασία του. Τί γίνεται χωρίς αγάπη καί στοργή; Διαβάζουμε έφημερίδες...

Τί τραγωδία βασιλεύει στόν κόσμο! Από τί; Από τό ότι υπάρχει

έγκληματικότητα. Γιατί υπάρχει έγκληματικότητα; Για ένα καί μοναδικό λόγο, λένε οι κοινωνιολόγοι. Γιατί δέν υπάρχει στοργή καί αγάπη. Μή έχοντας τά παιδιά στοργή καί αγάπη από τόν πατέρα καί τήν μητέρα τους καί μάλιστα όταν είναι παιδιά διαλελυμένων οικογενειών, στρέφεται ή καρδιά τους στό κακό καί στήν περιπέτεια. Καί γίνονται αυτά τά παιδιά μέ τήν συμπεριφορά τους, έκδίκηση έναντίον τής κοινωνίας πού τά έκανε δυστυχισμένα. Κάνουν φόνους, έγκλήματα, παληανθρωπιές κτλ.

Ό Χριστός μάς δίνει πλούσια τήν στοργή του καί τήν αγάπη του.

Καί για νά μάς τήν δείξει, κατέβηκε από τόν ούρανό καί για χάρη μας δέχθηκε νά χτυπηθεί, νά τόν βρίζουν, νά τόν κακοποιήσουν καί στό τέλος για μάς καί για τή σωτηρία μας σταυρώθηκε. Πέθανε καί κατέβηκε στόν Άδη. Άλλά αφού σταυρώθηκε, μάς έδωσε ένα φάρμακο. Φάρμακο έναντίον τής δυστυχίας. Είναι τό σωμα του καί τό αίμα του. Έκεϊνος πού θά έκτιμήσει τό σωμα καί τό αίμα του Χριστού καί πηγαίνει καί κοινωνεί τακτικά, ό άνθρωπος αυτός γεμίζει από ειρήνη καί από χαρά.

Όποιος δοκιμάσει τήν γλυκύτητα του αίματος του Χριστού καί του άγίου σώματός του, γεμίζει ή καρδιά του μέ ειρήνη καί μέ χαρά. Γιατί ό Χριστός

είναι ο άρχηγός της ειρήνης. Ο Χριστός είναι η εύτυχία. Ο Χριστός είναι η χαρά. Ο Χριστός είναι η έγγύηση της αιώνιας ζωής, ο σωτήρας μας και ο λυτρωτής μας.

Μακαριότητα και παραχάραξη

Γιατί είπεν τήν παραβολήν τοῦ ἄφρονος πλουσίου ὁ Κύριος;

Γιά νά βγάλει τό συμπέρασμα πού ἀκούσαμε: «Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ καί μή εἰς Θεόν πλουτῶν». Ὁ ἄφρων πλούσιος, ὄχι μόνο δέν χόρτασε τήν καρδιά του, (ὄχι τήν κοιλιά του, γιά τήν καρδιά του λέμε), ἀλλά τήν ὥρα πού εἶχε μαζέψει τά ἀγαθά του, τοῦ φώναξε ὁ Θεός: «Σήμερα θά σοῦ πάρουν τήν ψυχή· αὐτά πού μαζέψες σέ ποιόν θά μείνουν;» Αὐτά πού λαχτάρησες νά μαζέψεις, πού θά μείνουν. Ἔτσι λέει ὁ Χριστός, θά τήν πάθει, θά μείνει μπουκάλα ἀπό ἐκεῖνα πού λαχτάρησε, ὁ κάθε ἄνθρωπος πού θέλει νά πλουτήσῃ γιά τόν ἑαυτό του. Ὁ φαταούλας. «Καί μή εἰς Θεόν πλουτῶν». Τό σωστό εἶναι νά κανονίσουμε νά πλουτίσουμε κατὰ Θεόν. Σέ κεῖνα πού ὁ Θεός ἐκτιμᾷ. Σέ κεῖνα πού ὁ Θεός χορηγεῖ. Σέ κεῖνα πού μᾶς λέγει ὅτι εἶναι πηγὴ χαρᾶς καί εύτυχίας.

Πηγὴ χαρᾶς καί εύτυχίας εἶναι ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ.

Ἔλεγε ὁ Χριστός: «Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν». Τί σημαίνει «μακάριοι»; Εὐτυχισμένοι. Εὐτυχισμένοι εἶναι ἐκεῖνοι πού ἔχουν ταπείνωση καί φέρονται μέ καλωσύνη.

«Μακάριοι οἱ πραεῖς». Ἐκεῖνοι πού δέν ἀφήνουν τόν ἑαυτό τους νά θυμῶναι καί νά ὀργίζεται ἐναντίον τῶν ἄλλων.

«Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί».

«Μακάριοι οἱ πενθοῦντες». Εὐτυχισμένοι ἐκεῖνοι πού πενθοῦν, ὄχι μόνο γιά τούς πεθαμένους τους, ἀλλά γιά τό κακό πού ὑπάρχει στόν κόσμον. Καί λένε: «Θεέ μου, λιγότεψε τό κακό ἐπάνω στόν κόσμον». Αὐτοὶ εἶναι εὐτυχισμένοι γιατί κατάλαβαν ποιά εἶναι ἡ πραγματικὴ δυστυχία.

«Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῆ καρδία». Ἐκεῖνοι πού δέν λέρωσαν τήν καρδιά τους μέ βρώμικες πράξεις, μέ βρώμικες ἐπιθυμίες, μέ βρώμικα λόγια.

Καί μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι πού διώκονται γιά τό ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ μεγαλύτερη εύτυχία εἶναι νά αισθανθεῖ κανεὶς τόν ἑαυτό του ὅτι διώκεται γιά τό ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔτσι ἐδιώχθη ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, ἔτσι ὁ ἅγιος Γεώργιος, ἔτσι ὁ ἅγιος Δημήτριος καί ἔτσι οἱ ἅγιοι μάρτυρες. Καί ἔγιναν πῶς εὐτυχισμένοι ἀπὸ τούς εὐτυχισμένους ὅλου τοῦ κόσμου.

Θά τελειώσουμε μέ μιὰ διήγηση.

Κάποια φορά, εἶχε καλέσει ἕνας πλούσιος ἕνα παπᾶ στό σπίτι του. Ἀφοῦ τόν κέρασε, τόν ἀνέβασε στήν ταρατσα του, εἶχε ψηλό τό σπίτι του καί ἄρχισε νά τοῦ δείχνει.

-Παπούλη, τοῦ λέει. Νά δεῖς τί ὠραῖα τά κατάφερα ἐγώ... Μέχρι κεῖ πέρα πού φτάνει τό μάτι σου, εἶναι ὅλα δικά μου.

-Μπράβο, μπράβο, τοῦ λέει ὁ παπᾶς.

Γυρίζει ἔπειτα ἀλλοῦ.

-Καί μέχρι κεῖ κάτω μακρῶς, ὅλα εἶναι δικά μου. Καί ἀπό ἐκεῖνη τήν πλευρά καί ἀπό τήν ἄλλη, ὅλα δικά μου παπούλη, ὅλα δικά μου.

Ὁ παπᾶς κουνούσε τό κεφάλι του καί τοῦ ἔλεγε:

-Μπράβο, μπράβο, πολύ ὠραῖα.

Ἀφοῦ λοιπόν τελείωσε τοῦ λέει ὁ παπᾶς.

-Νά σοῦ κάνω τώρα μιά ἐρώτηση καί ἐγώ.

-Ὅτι θέλεις παπούλη.

-Κατά κεῖ τοῦ λέει, πόσα ἔχεις;

Καί τοῦ ἔδειξε τόν οὐρανό.

Συννέφιασε ὁ ἄνθρωπος ὅταν ἄκουσε τό «κατά κεῖ». Αἰσθάνθηκε ὀδύνη, γιατί τοῦ ἔδειξε ὁ παπᾶς ὅτι βλέπει μόνο ἓνα πόντο μακρῶς ἀπό τήν μύτη του.

Ἔσκυψε τό κεφάλι καί εἶπε:

-Ἔχεις δίκιο παπούλη. Δέν ἔχω τίποτε κατά κεῖ.

Τοῦ λέει ὁ παπᾶς.

-Δέν φροντίζεις νά ἀποκτήσεις καϋμένε καί κατά κεῖ πάνω λίγα. Νά σοῦ πῶ καί κάτι. Κατά δῶ καί κατά κεῖ, μπορεῖ νά λιγοστέψουν τά χτήματα καί κάποια ἡμέρα ὅπωςδήποτε θά χαθοῦν ὅλα. «Ἐπελθών γάρ ὁ θάνατος ταῦτα πάντα ἐξηφάνισται». Κατά πάνω ὅμως δέν χάνονται ποτέ.

Νά ἡ μεγάλη φιλοσοφία

Ἔχομε χρέος νά εἴμαστε ὀλιγαρκεῖς στόν ἑαυτό μας. Νά μπορούμε νά εἴμαστε εὐτυχισμένοι μέ τό φτωχό φαγητό, τό ἴδιο ὅπως θά εἴμαστε καί μέ τό πλούσιο. Νά δοξάζομε τόν Χριστό γιά τό φτωχικό μας, ὅπως θά τόν δοξάζαμε ἂν εἶχαμε ἀποκτήσει παλάτι.

Νά εἴμαστε εὐχαριστημένοι καί νά ζητοῦμε πρῶτον τήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, τήν εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ καί μετά τά ἄλλα.

Ἔχομε βέβαια ὑποχρέωση, ἔχοντας πάντα αὐτό τό πνευματικό φρόνημα, νά κάνομε ὅ,τι καλύτερο μπορούμε γιά τά παιδιά μας καί γιά τήν οἰκογένειά μας. Χωρίς ποτέ νά θεωροῦμε τά ὑλικά ἀγαθά εὐτυχία.

«Ἵλικά ἀγαθά πλήν Θεός, δυστυχία καί ταλαιπωρία».

«Ἵλικά ἀγαθά πολλά ἢ λίγα σύν Θεός, χαρά εἰρήνη καί εὐτυχία».

Αὐτή εἶναι ἡ μεγάλη φιλοσοφία. Ἔτσι ἀποκτιέται ἡ εἰρήνη καί ἡ εὐτυχία στήν παρούσα ζωή καί ἔτσι ἔχομε τήν καλύτερη ἐγγύηση γιά νά τίς κερδίσομε καί στήν μέλλουσα ζωή.

Αὐτά κήρυττε συνεχῶς ὁ μέγας καί τρισμακάριος πατέρας μας ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, ὁ ὁποῖος λέει στίς διδασχές του: «Σᾶς εὐχομαι ἀγαπητοί μου ἀδελφοί ὁ Θεός νά πληθαίνει τά ἀγαθά σας. Νά σᾶς γεμίσει μέ χαρά καί μέ εἰρήνη σ' αὐτή τή ζωή καί νά σᾶς χαρίσει καί τήν μέλλουσα χαρά καί εἰρήνη στή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, γιά νά εὐφραίνεστε πάντοτε μαζί του. Μαζί μέ τήν Μητέρα του τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, καί μαζί μέ ὅλους τούς ἁγίους εἰς τούς αἰῶνες τῶν αἰώνων». Ἀμήν.-